

I Nci-pit Orá-ti-o Jeremí-æ Prophé-tæ. Recordáre, Dómi-
ne, quid accí-de-rit nobis : intu-ére, et réspi-ce oppróbri-um
no-strum. Herédi-tas nostra versa est ad a-li-énos: domus
nostræ ad extráne-os. Pupílli facti sumus ab sque patre,
matres nostræ qua-si ví-du-æ. Aquam nostram pe-cúni-a bí-
bi-mus : li-gna nostra pré-ti-o compará-vi-mus. Cerví-ci-bus
nostris mi-nábamur, lassis non dabátur réqui-es. Ægýpto dé-
di-mus manum, et Assý-ri-is, ut saturarémur pa-ne. Patres
nostri pecca-vérunt, et non sunt : et nos i-ni-qui-tátes e-órum
portá-vi-mus. Servi domi-ná-ti sunt nostri: non fu-it qui re-
dí-meret de manu e-ó-rum. In ani-mábus nostris afferebá-
mus panem nobis, a fáci-e gládi-i in de-sérto. Pellis nostra
qua-si clí-ba-nus exústa est a fáci-e tempestátum fa-mis.
Mu-lí-eres in Si-on humi-li-avérunt, et vírgi-nes in ci-vi-tá-
ti-bus Ju-da. Jerúsa-lem, Je-rúsa-lem, convértere ad Dómi-
num De-um tu-um.